

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/15/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5725202194
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5725202194.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Mgr. Michaely Priesolovej, v spore navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., proti odporcovi: A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX F. - G. H., zastúpenému obchodnou spoločnosťou AK JUDr. Ing. Martina Kiseľová, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 94/11, 036 01 Martin, IČO: 56 699 565, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 24C/89/2025-24 zo dňa 15. augusta 2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 24C/89/2025-24 zo dňa 15. augusta 2025

vo výroku I. mení tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie povinnosti odporcovi nevstupovať do rodinného domu súpisné č. XXX, postaveného na pozemku parcela KN-C č. 860/31 a na príľahlé pozemky parcela KN-C č. 860/10 - trvalý trávny porast o výmere 3 m², parcela KN-C č. 860/11 - trvalý trávny porast o výmere 175 m², parcela KN-C č. 860/31 - trvalý trávny porast o výmere 124 m², parcela KN-C č. 860/32 - trvalý trávny porast o výmere 66 m², parcela KN-C č. 868/2 - trvalý trávny porast o výmere 208 m², parcela KN-C č. 868/3 - trvalý trávny porast o výmere 231 m² a parcela KN-C č. 868/6 - trvalý trávny porast o výmere 179 m², všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. C., obec C. a okres A. a evidované na LV č. XXXX, zamietá.

II. Uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 24C/89/2025-24 zo dňa 15. augusta 2025

vo výroku II. a v časti výroku IV., ktorou bola navrhovateľke uložená povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej o zákaz priblíženia sa k nej, potvrdzuje.

III. Uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 24C/89/2025-24 zo dňa 15. augusta 2025 v časti výroku IV., ktorou bola navrhovateľke uložená povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej o vylúčenie alebo obmedzenie jeho užívacieho práva k domu súpisné č. XXX postaveného na pozemku parcela KN-C č. 860/31 a pozemkom parcela KN-C č. 860/10, parcela KN-C č. 860/11, parcela KN-C č. 860/31, parcela KN-C č. 860/32, parcela KN-C č. 868/2, parcela KN-C č. 868/3 a parcela KN-C č. 868/6, všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. C., obec C. a okres A. a evidované na LV č. XXXX, zrušuje.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením uložil odporcovi, aby nevstupoval do rodinného domu so súp. č. XXX postaveného na pozemku parcela KN-C č. 860/31 a na pozemky parcely KN-C: č. 860/10, č. 860/11, č. 860/31, č. 860/32, č. 868/2, č. 868/3 a č. 868/6, všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. C., obec C. a okres A. a evidované na LV č. XXXX (výrok I.) a zároveň uložil odporcovi, aby sa nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov k navrhovateľke s výnimkou procesných úkonov

pred orgánmi činnými v trestnom konaní, orgánmi verejnej a štátnej správy a súdmi, na ktoré bude riadne predvolaný alebo o nich upovedomený (výrok II.). Navrhovateľke priznal proti odporcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok III.). Napokon navrhovateľke uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia proti odporcovi žalobu vo veci samej o vylúčenie alebo obmedzenie jeho užívacieho práva k uvedenému domu a pozemkom a o zákaz priblíženia sa k nej (výrok III.).

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným mu dňa 15.08.2025 domáhala nariadenia (vo výroku napadnutého uznesenia) uvedeného neodkladného opatrenia. Návrh odôvodnila tým, že má dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, pretože odporca, s ktorým žila v jej rodinnom dome, ju fyzicky napáda. Často vo veľkej miere požíva alkoholické nápoje a je veľmi agresívny. Takto sa voči nej správa aj pred jej maloletými deťmi, ktoré majú tiež strach. Správanie trvá od roku 2021, pričom

za tieto útoky bol odporca rozsudkom Okresného súdu Martin spis. zn. 4T/20/2021 odsúdený na trest odňatia slobody na tri roky, ktorého výkon bol podmienenečne odložený. Po tomto mu dala ešte opäť šancu, pretože prisľúbil, že sa to už nezopakuje. Po narodení spoločnej dcéry

v roku 2023 sa voči nej však opäť začal správať násilne. Nadával jej, keď požadovala pomoc pri starostlivosti o dcéru, sácal ju, keď omylom zakopla o jeho veci, keď nemohla vyjsť s kočíkom, rozbíjal veci, hádzal rôzne predmety a bral jej kľúče od auta, aby nemohla odísť. Keď sa v niečom nezhodli, fyzicky ju napádal tak, že ju hádzal o gauč, škrtil ju a ťahal

po zemi. Svedkami jeho konania boli aj jej 18-ročný syn a 14-ročná dcéra. Pred odchodom na dovolenku dňa 28.07.2025 požíval alkoholické nápoje. Keď sa ho spýtala, či jeho známy vie, že ich požíva, keďže sa mali počas jazdy autom stríadať, začal byť nervózny. Keď vypráždila rezne, zobral ich a vyhodil na strechu. Videla, že je zúrivý, preto zavrela a zamkla dvere, ktoré následne rozbil. Privolala políciu a on ušiel autom pod vplyvom alkoholu.

Na dovolenku potom odišla len so známymi. Keď už boli v Chorvátsku, odporca zavolať známemu, aby zistil, či odišli na dovolenku a prišiel za nimi autom, pričom opäť požíval alkoholické nápoje. Správanie odporcu vyvrcholilo dňa 03.08.2025, keď ju fyzicky napadol tak, že ju kopol do krížovej oblasti, po čom následne spadla na zem, on sa postavil

a z každého smeru ju začal kopať do nôh a rebier. Keď sa chcela postaviť, zasa do nej sotil, bil ju po hlave päšťami, fackal ju a udieral po celom tele, a to všetko za prítomnosti ich dcéry. Potom ju chcel zatvoriť do kúpeľne, ona sa vzpriečila a schovala v kúte, kde ju bil päšťami. Dcére povedal, že prestane, ak po ňom bude opakovať nadávky. Po odchode z apartmánu utekala dole schodmi a zazvonila v práčovni, kde ju ženy, ktoré tam pracovali, ukryli

a privolali políciu. Tam čakala na príchod policajnej hliadky. Po príchode policajtov išla s nimi do apartmánu. Polícia odporcovi prikázala odovzdať jej dcéru, vykonala u neho dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom a vyviedla ho z apartmánu. Následne ho odvedli, prišli po ňu a zobrali ju na policajnú stanicu vypovedať, kde zdokumentovali jej úrazy

a modriny. Potom si kúpila letenku zo Splitu a odišla domov. Na Slovensku išla na políciu v Príbovcích, kde bol odporca vykázaný z rodinného domu na 14 dní a ju poučili, aby podala na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Taktiež išla na ošetrovňu, kde jej zistili mnohopočetné pomliaždeniny. Stále dúfala, že správanie odporcu sa zmení, avšak toto jeho agresívne správanie sa len stupňuje a má strach, že jej ublíži ešte viac. Jeho správanie voči nej má závažne negatívny charakter a smeruje voči jej fyzickej a psychickej integrite, pričom postupne sa fyzické útoky voči nej zvyšujú a naberajú na intenzite. Odporca neprejavil snahu o akékoľvek zlepšenie svojho správania.

3. Citujúc ďalej ust. § 325 ods. 1 a 2 písm. e) a h) [v uznesení chybné označené ako ods. 1 písm. e) a h)], § 326 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)

a § 705a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) súd prvej inštancie ďalej uviedol, že po preskúmaní návrhu a jeho príloh dospel k záveru, že navrhovateľka hodnoverne osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a to listinnými dôkazmi (potvrdením chorvátskeho policajného orgánu o podaní trestného oznámenia proti odporcovi zo dňa 03.08.2025, potvrdením Obvodného oddelenia PZ Príbovce o vykázaní odporcu zo spoločného obydlija zo dňa 05.08.2025, lekárskeho potvrdením a fotodokumentáciou k utrpeným zraneniam a rozsudkom Okresného súdu Martin spis. zn. 4T/20/2021), z ktorých mal za osvedčené opísané rozhodujúce skutočnosti. Podľa súdu prvej inštancie opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže existuje riziko opakovania správania odporcu v prípade jeho návratu

do predmetného rodinného domu a do spoločnej domácnosti s navrhovateľkou. Navrhovateľka osvedčila, že k takémuto násilnému správaniu odporcu dochádzalo dlhodobo

a opakovane, pričom je ním ohrozená jej duševná aj telesná integrita. Súd prvej inštancie prihladol aj na to, že neodkladné opatrenie zasahuje do základných práv a slobôd odporcu, avšak v tomto prípade jednoznačne prevažuje záujem navrhovateľky na ochrane jej života

a zdravia nad záujmom odporcu na užívaní predmetného rodinného domu a slobody pohybu.

4. Navrhovateľke priznal súd prvej inštancie zároveň nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, keďže vo veci mala plný úspech.

5. Napokon súd prvej inštancie uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej podľa § 705a OZ s poučením, že uznesenie zruší, ak žaloba nebude v určenej lehote podaná.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd by návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Odporca konkrétne namietal, že navrhovateľka predloženými listinnými dôkazmi neosvedčila naliehavosť potreby úpravy pomerov. Rozporoval tvrdenie, že by bol jej druhom, pretože sa za jej druhu nepovažuje. Uviedol, že od návratu z Chorvátska v auguste 2025 nebol v predmetnej nehnuteľnosti, v ktorej predtým žili ako partneri. Má svoj byt v F., avšak zdržiava sa prevažne v Nemecku, kde pracuje. K potvrdeniu o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 05.08.2025 uviedol, že sa v ňom neuvádza konkrétny dôvod, ktorým by bolo vykázanie odôvodnené; nie je na ňom pečiatka príslušného orgánu Policajného zboru ani podpis nezúčastnenej osoby. Ďalej odporca namietal tvrdenia navrhovateľky o jeho správaní sa k nej. Uviedol, že obaja majú podiel na vzájomných nezhodách. Navrhovateľka uvádzala skutočnosti z obdobia pred rokom 2021. Namietal tiež tvrdenie, že by jej vulgárne nadával pred dcérou. Nemá vedomosť o tom, že by voči nemu orgány chorvátskej polície podnikli akékoľvek kroky smerujúce k vedeniu trestného stíhania. Ani pred slovenskými orgánmi mu nebolo vznesené žiadne obvinenie. Poukázal zároveň na to, že dňa 24.08.2025, keď mala ich dcéra dva roky, mu navrhovateľka ponúkla možnosť, aby sa s dcérou stretol. Následne ho viackrát kontaktovala, aby s dcérou trávil čas. Navrhovateľku nekontaktuje a nezdržiava sa v okolí jej bydliska. K nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľky vo C. nemá užívacie právo, preto podľa neho nie je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Vo vzťahu k výroku o zákaze priblíženia odporca uviedol, že od dovolenky nevyvíjal žiadnu iniciatívu smerujúcu k tomu, aby s navrhovateľkou trávil čas. Navrhovateľka predložila viacero listín v chorvátskom jazyku bez ich prekladu do slovenského jazyka, pričom chorvátsky jazyk nie je jazykom, v ktorom je možné predkladať dôkazy do konania pred slovenským súdom bez potreby ich prekladu. Po prezretí listín mal však za to, že sa v nich nenachádza jeho meno, a preto podľa neho ani v tomto smere nie je osvedčená dôvodnosť podaného návrhu.

Z listín podľa neho nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti a súd prvej inštancie sa s týmito dôkazmi v odôvodnení napadnutého uznesenia nevysporiadal.

8. Zároveň odporca považoval napadnuté uznesenie za vnútorne rozporné, keďže z neho nevyplýva dočasnosť nariadeného neodkladného opatrenia, lebo súd prvej inštancie neuviedol, dokedy má neodkladné opatrenie platiť, avšak na druhej strane navrhovateľke uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, čo podľa neho evokuje dočasnosť vydaného neodkladného opatrenia.

9. Napokon odporca bol toho názoru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, keďže súd prvej inštancie nešpecifikoval, čím konkrétne mal osvedčenú naliehavosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia. Zopakoval, že z listinných dôkazov nevyplývalo, že by navrhovateľka voči jeho osobe podala trestné oznámenie.

Vo vzťahu k vykázaniu z obydľia uviedol, že príslušníci Obvodného oddelenia PZ Príbovce s ním vôbec neboli v kontakte a nedoručili mu ani potvrdenie o vykázaní. Z fotodokumentácie podľa neho neboli zrejme ani navrhovateľkou tvrdené zranenia, ktoré mala utrpieť na dovolenke. Rozporoval, že by rozsudok v trestnom konaní z roku 2021 osvedčoval potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v auguste 2025, a to pre chýbajúcu priamu príčinnú a časovú súvislosť s potrebou neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Poukázal na to, že práve navrhovateľka iniciovala obnovenie ich vzťahu po jeho odsúdení.

10. Odporca považoval za nesprávny aj výrok o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie uložil navrhovateľke podať žalobu vo veci samej, teda vychádzal z predpokladu, že predmetné rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Argumentoval potom tým, že podľa ust. § 262 ods. 1 CSP možno o trovách konania rozhodovať len v tom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, čo podľa neho v tomto prípade nenastalo.

11. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu považovala odvolanie odporcu za nedôvodné. Rozporovala tvrdenie odporcu, že medzi nimi neexistoval partnerský vzťah, pričom uviedla, že ju dlhodobo kontaktoval, písal jej správy a prejavoval voči nej osobný záujem. Ďalej uviedla, že tvrdenia odporcu o priebehu a ukončení spoločnej dovolenky nie sú pravdivé, keďže z Chorvátska odišla predčasne z obavy o bezpečnosť svoju aj maloletej dcéry, pričom pomoc zo strany jeho známych jej poskytnutá nebola. Poznamenala, že odporca skresľuje okolnosti ich vzájomného správania a zľahčuje jej tvrdenia o jeho správaní. Zopakovala,

že vo veci existujú listinné dôkazy a komunikácia, ktoré potvrdzujú jej verziu udalostí. Poukázala na závery znaleckého posudku č. 22/2021 A. I. J. zo dňa 09.03.2021, ktorý bol nariadený za účelom vyšetrovania duševného stavu odporcu. Rozporovala aj tvrdenia, že by sa voči odporcovi neviedli konania pred slovenskými alebo chorvátskymi štátnymi orgánmi. Zopakovala, že trestné oznámenie podala na políciu v Chorvátsku dňa 03.08.2025. K tvrdeniu odporcu, že nepreukázala, že by došlo k jej zraneniu, uviedla,

že dôkazy sa nachádzajú vo vyšetrovacích spisoch Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Martine č. ORPZ-MT-OPP7-P-93/2025 a Okresného štátneho zastupiteľstva v Splite č. BROJ 511-11-29-03/1-K-297/2025, ktoré žiada pripojiť. Uviedla, že v týchto spisoch sa nachádzajú všetky dôkazy, ktoré vyvracajú tvrdenia odporcu uvedené v odvolacom konaní.

12. Odporca v odvolacej replike namietal, že ani listinné dôkazy predložené navrhovateľkou neosvedčujú naliehavosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia ani nepreukazujú ňou tvrdené skutočnosti. Zopakoval, že na území Slovenskej republiky voči nemu v súvislosti s incidentom v Chorvátsku nie je vedené trestné stíhanie a vec polícia posudzovala len v rovine priestupku, ktorý bol odložený. Poprel, že by navrhovateľke ponúkal stretnutie. K znaleckému posudku uviedol, že tento nemá priamu väzbu k prebiehajúcemu konaniu. Ďalej zopakoval, že navrhovateľku vníma ako matku svojej dcéry a jeho kontakt s ňou je vedený výlučne v záujme starostlivosti o maloleté dieťa. Opätovne pripomenul, že sa nezdržiava v blízkosti navrhovateľky, býva na inom mieste a pracovné povinnosti vykonáva aj v zahraničí, z čoho podľa jeho názoru vyplýva absencia bezprostrednej hrozby ujmy. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 8Cdo/48/2025 s tým, že odpadol dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, ak strany nežijú v spoločnej domácnosti.

13. Navrhovateľka odvoláciu dupliku nepodala a odvolaciemu súdu neboli doručené ani žiadne iné podania strán v odvolacom konaní.

14. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie odporcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - odporcom, v neprospech ktorého bolo uznesením súdu prvej inštancie rozhodnuté a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) a m) CSP], preskúmal odvolaním odporcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, t. j. vo výrokoch I. a II., ako aj v závislých výrokoch III. a IV., viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 329 ods. 1 CSP) uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie povinnosti odporcovi nevstupovať do rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parcela KN-C č. 860/31 a na príľahlé pozemky parcela KN-C č. 860/10 - trvalý trávny porast o výmere 3 m², parcela KN-C č. 860/11 - trvalý trávny porast o výmere 175 m², parcela KN-C č. 860/31 - trvalý trávny porast o výmere 124 m², parcela KN-C č. 860/32 - trvalý trávny porast o výmere 66 m², parcela KN-C č. 868/2 - trvalý trávny porast o výmere 208 m², parcela KN-C č. 868/3 - trvalý trávny porast o výmere 231 m² a parcela KN-C č. 868/6 - trvalý trávny porast o výmere 179 m², všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. C., obec C. a okres A. a evidované na LV č. XXXX, zamietol, ďalej uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. a v časti výroku IV., ktorou bola navrhovateľke uložená povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej o zákaz priblíženia sa k nej, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a napokon uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku IV., ktorou bola navrhovateľke uložená povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej o vylúčenie alebo obmedzenie jeho užívacieho práva k domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcela KN-C č. 860/31, nachádzajúceho sa v k. ú. C., obec C. a okres A. a evidovaného na LV č. XXXX, podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

15. Primárne považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa procesných podmienok, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd nedostatky procesných podmienok nezistil.

16. Pokiaľ ide o odvolanie odporcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku I., odporca toto odôvodnil tým, že označené nehnuteľnosti sú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky, ku ktorým nemá žiadne užívacie právo, a preto nebol dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bol vylúčený z ich užívania.

17. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

18. Východiskovo považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchlá úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného alebo očakávaného súdneho rozhodnutia (pre účely rozhodnutia v posudzovanom prípade sa odvolací súd v ďalšom neodkladnom opatrení v tomto druhom prípade zaoberať nebude, keďže zjavne nešlo o tento prípad). Všeobecným predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je to, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami a že je potrebné, aby došlo k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, ktorá môže byť dočasná, alebo aj trvalá. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, ale podľa teórie civilného procesného práva má povahu osvedčovania (§ 326 ods. 1 CSP, vid' osobitná časť dôvodovej správy k CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa totiž nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania teda znamená, že súd na základe stranou produkovaných dôkazných prostriedkov (spravidla len na podklade listín) zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby mal súd osvedčené, t. j. mohol považovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu za nanajvyš pravdepodobné, všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno začať len na návrh, je povinnosťou strany v podanom návrhu produkovať dôkazné prostriedky (pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, § 328 ods. 2 CSP) osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Pri neodkladnom opatrení je teda potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak: - sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami, - tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, - v právnych vzťahoch medzi stranami sporu sa nevytvorí nenávratný stav, ak má mať podľa okolností prípadu neodkladné opatrenie dočasný charakter, - účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP, v posudzovanom prípade zjavne nešlo o zabezpečenie peňažnej pohľadávky navrhovateľky).

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia či už podľa písm. e) alebo písm. f) ust. § 325 ods. 2 CSP je potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia osvedčiť nielen to, že žalovaná strana je dôvodne podozrivá z násillia voči žalujúcej strane, resp. dochádza zo žalovanej strany k ohrozeniu telenej alebo duševnej integrity žalujúcej strany, ale aj určitý vzťah žalovanej strany k obydlíu, pracovisku alebo inému miestu, kde žalujúca strana býva, zdržiava sa alebo pravidelne navštevuje. Ak totiž žalovaná strana nemá akékoľvek hmotnoprávne oprávnenie vstupovať na uvedené miesta (ani ako

na verejne prístupné miesta) a zdržiavať sa na nich, nie sú naplnené podmienky nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán. V posudzovanom prípade odporca zjavne nedisponuje právom užívať nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky a ani na tieto nehnuteľnosti vstupovať či sa na nich zdržiavať. Takéto oprávnenie odporcu netvrdila ani jedna strana sporu. Na tomto závere nemení nič ani fakt, že strany boli v pomere druh - družka. Navrhovateľka zároveň netvrdila také skutočnosti a v konaní ani nevyšli najavo, na podklade ktorých by jestvovala dôvodná obava, že by odporcovi umožnili takéto vstup iné osoby, ktoré majú právo užívať či akokoľvek disponovať s predmetnými nehnuteľnosťami. Preto nebola odôvodnená potreba ukladať odporcovi povinnosť nevstupovať do / na tieto nehnuteľnosti. Ak by odporca za tohto

stavu neoprávnene vstúpil do predmetného rodinného domu, resp. na navrhovateľkou označené príľahlé pozemky, konal by protiprávne, prípadne naplňajúc znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa ust. § 194 TZ. Pritom trestný čin je spáchaný v obydlí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté (§ 122 ods. 5 TZ).

20. Na posudzovanú vec nebolo možné aplikovať ani ust. § 705a OZ citované v odôvodnení napadnutého uznesenia súdom prvej inštancie, keďže toto ustanovenie sa týka spoločného nájmu bytu manželmi. V posudzovanej veci však o spoločný nájom stranami predmetného rodinného domu nešlo.

21. Ak potom súd prvej inštancie dospel k záveru o naplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 a 2 písm. e) CSP (uložením povinnosti odporcovi nevstupovať do predmetného rodinného domu a na príľahlé pozemky), napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

22. V nadväznosti na uvedené odvolací súd, konštatujúc čiastočnú dôvodnosť odvolania odporcu, uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie povinnosti odporcovi nevstupovať do rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parcela KN-C č. 860/31 a na príľahlé pozemky parcely KN-C: č. 860/10, č. 860/11, č. 860/31, č. 860/32, č. 868/2, č. 868/3 a č. 868/6, všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. C., obec C. a okres A. a evidované na LV č. XXXX, zamietol. Zároveň potom odvolací súd podľa ust.

§ 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku IV., ktorou bola navrhovateľke uložená povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej o vylúčenie alebo obmedzenie jeho užívacieho práva k domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parcela KN-C č. 860/31, nachádzajúceho sa v k. ú. C., obec C. a okres A., evidovaného na LV č. XXXX, keďže dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), vzhľadom

na nedôvodnosť jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zamietnutej časti neexistovali.

23. Čo sa týka odvolania odporcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II., odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie vo výroku II. založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľky v tejto časti, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 a § 234 ods. 2 v spojení s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je v tejto časti vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

25. Odvolací súd v ďalšom považoval za nevyhnutné vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalovaného formulovanými v jeho opravnom prostriedku, pričom dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

26. Východiskovo považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP je osvedčenie možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity jednej osoby (navrhovateľa) konaním druhej osoby, ktorej má byť uložená povinnosť podľa tohto ustanovenia (odporu). Obsah neodkladných opatrení v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 zo dňa 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

27. Navrhovateľka v konaní preukázala, že odporca sa vo vzťahu k nej už v minulosti (dňa 21.01.2021) dopustil násilného konania naplňajúceho až znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa ust. § 183 ods. 1 a 2 písm. a) a d) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon (ďalej len „TZ“) v spojení s ust. § 138 ods. 1 písm. d), ust. § 139 ods. 1 písm. c) a ust. § 127 ods. 4 TZ, z ktorého konania bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Martin spis. zn. 4T/20/2021 zo dňa 22.04.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť rovnakého dňa. Zároveň bolo navrhovateľkou predloženou lekárskou správou osvedčené, že táto bola vyšetrená dňa 05.08.2025 všeobecným lekárom pre dospelých

so zistenými nasledovnými poškodeniami zdravia: úraz hlavy, následné bolesti hlavy, pomliaždenie mäkkého tkaniva, následne modriny na rebrách na pravej strane, ramene ľavej hornej končatiny a lakti, kľúčnej kosti L.dx, stehna, predkolenia a členku pravej dolnej končatiny, kolena a stehna ľavej dolnej končatiny; teda utrpela ľahký ale mnohopočetný úraz s následkom pracovnej neschopnosti v rozsahu minimálne 2 týždne. Pritom navrhovateľka ako príčinu poškodenia zdravia uviedla napadnutie partnerom v Chorvátsku, kopanie nohami a a úder pästou hornej končatiny s tým, že ošetrojúci lekár v správe uviedol, že zranenie mohlo byť navrhovateľke spôsobené tak, ako to ona uviedla. Uvedené poškodenia zdravia navrhovateľky boli zároveň navrhovateľkou osvedčené aj ňou predloženými fotografickými snímkami. Aj keď navrhovateľka spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia predložila listiny vyhotovené štátnymi orgánmi Chorvátskej republiky v chorvátčine (bez ich prekladu), odvolací súd mal za to, že tieto listiny bez ďalšieho osvedčujú, že navrhovateľka urobila voči odporcovi oznámenie (vyplýva z potvrdenia zo dňa 03.08.2025, z ktorých je

bez potreby dodatočného prekladu jednoznačne zrejmé, že oznamovateľom bola navrhovateľka a oznámenie smerovalo proti odporcovi. Hodnotiac uvedené dôkazy podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, teda každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, v spojení

so skutkovými tvrdeniami navrhovateľky, dospel aj odvolací súd k záveru o dôvodnosti návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti odporcovi nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou procesných úkonov pred orgánmi činnými v trestnom konaní, orgánmi verejnej a štátnej správy a súdmi, na ktoré bude riadne predvolaný.

28. Podľa názoru odvolacieho súdu tak vzhľadom na preukázané konanie odporcu, ktoré nastalo v minulosti (v roku 2021) a za ktoré bol odporca súdom právoplatne uznaný vinným zo spáchania trestného činu vo vzťahu k navrhovateľke ako poškodenej, ako aj vzhľadom na (z navrhovateľkou k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojených listín) osvedčené skutočnosti, ktoré nastali bezprostredne pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na súd prvej inštancie (popísané zranenia navrhovateľky zodpovedajúce napadnutiu inou osobou, identifikovanou navrhovateľkou ako odporcu), je dôvodná a pretrvávajúca obava z možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky konaním odporcu. V nadväznosti na to dospel aj odvolací súd, zhodne

so súdom prvej inštancie, k záveru o naplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP a neopodstatnenosti odvolacích námietok odporcu, a preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. aj v naň nadväzujúcom závislej časti výroku IV., ktorou bola navrhovateľke uložená povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej o zákaz priblíženia sa k nej (vo vzťahu k tomuto navrhovateľka odvolanie nepodala), podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd považoval za nadbytočné zaoberať sa listinnými dôkazmi predloženými a označenými navrhovateľkou vo vyjadrení k odvolaniu odporcu a posudzovať vôbec ich procesnú prípustnosť (§ 366 CSP), keďže aj bez týchto, ako už bolo uvedené, považoval rozhodujúce skutkové tvrdenia navrhovateľky za osvedčené.

29. Odvolací súd v kontexte s uvedeným nepovažoval za dôvodnú ani námietku odporcu o vzájomne si odporujúcich výrokoch uznesenia súdu prvej inštancie, keďže súd prvej inštancie hoci nariadil neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia (vyriešiac pomery natrvalo), na strane druhej uložil navrhovateľke podať žalobu vo veci samej. Práve postup súdu prvej inštancie podľa ust. § 336 ods. 1 CSP určitým spôsobom limitoval trvanie neodkladného opatrenia, a to možnosťou jeho následného zrušenia podľa ust. § 336 ods. 3 CSP alebo podľa ust. § 326 ods. 3 v spojení s § 335 CSP.

30. Napokon odvolací súd, považujúc toto svoje rozhodnutie za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP, keďže navrhovateľka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej), rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, a zároveň podľa ust. § 396 ods. 1 CSP aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na čiastočný úspech oboch strán sporu, odvolací súd o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania, rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu týchto trov.

31. Záverom odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že jeho závery uvedené v tomto uznesení akýmkoľvek neprejudikujú rozhodnutie súdu vo veci samej.

32. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].